

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.584/2015/3. szám

A Szegedi Ítéltábla az **felszámoló szervezet neve (felszámoló biztos neve, felszámoló székhelye)** felszámoló által adott meghatalmazás alapján eljár Dr. Jenei Imre ügyvéd által képviselt **felperes neve „f.a.” felperes székhelye** szám alatti székhelyű **felperesnek** – a Dr. Tiborcz Attila ügyvéd által képviselt **alperes neve**, alperes címeszám alatti székhelyű **alperes** ellen nemzetközi közúti árufuvarozási szerződésből eredő kártérítés iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2015. október 12. napján kelt 8.G.20.451/2013/46. számú ítélete ellen a felperes által 47. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 300.000,- (Háromszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A felperes és az alperes között 2011. június 23. napján **város neve**, nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés jött létre, mely alapján az alperes egy ún. CNC köszörűgépnek és tartozékainak **ország neve**-ba szállítását vállalta a felperesi megbízó által megadott lerakási helyre: **lerakási hely címe** szám alá, a **külföldi cég neve** cég telephelyére. A fuvarozási megbízás szerint a **felrakási hely címe** szám alatti felrakási helyen 2011. június 23. napján megtörtént a rakomány felrakása és raklapon történő rögzítése a közúti fuvarszközre.

A küldemény tényleges leszállítását az alperes által teljesítési segédként igénybe vett megbízott, a **megbízott cég neve** cég végezte.

A lerakás 2011. június 25. napján megtörtént, ekkor a címzett és a felperes képviselője együtt észlelték, hogy a CNC típusú köszörűgép megsérült. Ennek tényét a CMR fuvarlevél felperesi példányának 6. pontjában rögzítették. A felperes felé a külföldi partner az árumegsérülést ugyancsak írásban jelezte, a javítás várható költségeit 180.000 Euróban határozta meg.

A felperes képviselője ezt követően kárigényt jelentett be az alperes felé, aki a kárrendezést felelősségbiztosítója, a **felelősségbiztosító neve** fióktelepe bevonásával kívánta megoldani. Az alperes tájékoztatása alapján a felperes 2011. június 28. napján írásban kárigényt jelentett be az alperesi felelősségbiztosítónál. Az ügy kivizsgálása nyomán a felelősségbiztosító elzárkózott a kárrendezéstől. Erről a felperes egy 2012. július 19-i alperesi e-mail üzenet útján értesült (44/F/2., 3. szám alatti periratok).

A felperes ezt követően 2013. március 13. napján kelt és az alpereshez 2013. március 18. napján kézbesített írásbeli felszólítással kívánt 180.000 Euró erejéig kárigényt érvényesíteni. Az alperes a

kártérítéstől elzárkózott.

A felperes keresetében 180.000 Euró és járulékai megfizetésére kérte kötelezni alperest nemzetközi közúti árufuvarozási szerződés teljesítése során okozott kár megtérítése címén. Előadta, hogy a megbízása alapján alperes által átvett gép a szállítás során megsérült, annak javítási költsége 180.000 Eurót tett ki, melyet megbízója ő rá hárított. Az emiatt keletkezett költséget az alperesre kívánta ezért továbbhárítani.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, elsődlegesen elévülési kifogással élt. Állítása szerint a felperes kárigényét a káresemény bekövetkeztét követő egy év elteltével kívánta érvényesíteni, így a CMR 32. cikk 1. pontjában rögzített egy éves elévülési határidő eltelt. Másodlagosan utalt a CMR 30. cikk 1. pontjára is, mely alapján a küldemény sérülését az átvétel időpontjában kellett volna közölnie a felperesnek, tekintve, hogy az utóbb elvégzett biztosítói kárfelmérés arra világított rá, hogy a gép már a szállítás előtt is sérült volt. Így a sérülés nem keletkezhetett a bejelentett és biztosított útvonalon.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a perbeli jogvitában irányadó egy éves elévülési határidő elteltével került sor a kártérítési igény érvényesítésére felperes részéről, tekintettel arra, hogy a 2011. június 25-i lerakási időponthoz képest, amikor a káreset észlelése megtörtént, a felperes csak 2013. március 13. napján szólította fel írásban kártérítés megfizetésére az alperest. A bíróság utalt a CMR 32. cikk 1. pontjára, valamint a Ptk. 504. § (3) bekezdésére, melyek perbeli esetre egyezően egy éves elévülési időt írnak elő a kártérítési igény érvényesítésére. Az elévült követelés bíróság előtt nem érvényesíthető, ezért került sor a kereset ítélettel történő elutasítására.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és kereseti kérelmének helyt adást. A felperes fellebbezésében vitatta követelése elévülését. Előadta, hogy az alperes tájékoztatására először biztosítási kárrendezés érdekében tett intézkedéseket, az alperesi felelősségbiztosítóhoz szállítmány-biztosítási keretszerződéshez tartozó kárbejelentőlapot nyújtott be. A kár kivizsgálásának eredményéről az alperestől, egy 2012. július 19-i e-mail üzenetből értesült. Álláspontja szerint ezen időpontig az elévülési határidő nyugvására irányadó szabályokat kell alkalmazni. Ehhez képest egy éven belül, 2013. március 13. napján kelt fizetési felszólítással már megszakította az egy éves elévülési határidőt, ez pedig a határidő újraindulását eredményezte. A fizetési felszólítás eredménytelensége folytán pedig a megszakított, ezáltal újraindult egy éves elévülési határidőn belül, 2013. április 29. napján megindította a pert, így az igényérvényesítést a követelés elévülése nem gátolta meg.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Alperes vitatta a fuvarlevél hitelességét és azt, hogy a felperes a lerakóhelyen szabályszerűen közölte volna a károsodással kapcsolatos fenntartást. Felperes első alkalommal, 2013. március 13. napján kelt felszólítólevélben tette először közvetlenül felelőssé az alperest a bekövetkezett káreseményért, ez a felszólítás azonban a káreseményt követő egy éven túl történt meg, a követelés ezért elévült.

A fellebbezés nem alapos.

A nemzetközi fuvarozási szerződés hibás teljesítéséből eredő kártérítési igénnyel szemben az alperes elsődleges ellenkérelme elévülési kifogáson alapult. A nemzetközi fuvarozási szerződésről szóló egyezmény (1979. évi 3. tvr-tel kihirdetett CMR) rendelkezései szerint a fuvarozáson alapuló igények egy év alatt évülnek el (CMR 32. cikk 1. pont). A perbeli esetben a kár keletkezése kapcsán szándékosság, vagy olyan súlyos gondatlanság, amely szándékossággal egyenértékű lenne, nem

merült fel, így a három éves speciális elévülési idő helyett az említett, egy éves elévülési időt kell figyelembe venni. Az elévülési idő kezdete a CMR 32. cikk 1. pont a.) pontja alapján az áru megsérülésére hivatkozás miatt az áru kiszolgáltatásának napja: 2011. június 25.

Nem vitatott tényállási elem, hogy 2011. június 28. napján alperes tájékoztatására a felperes az alperesi felelősségbiztosítónál kárigényt jelentett be. A kárigény elbírálásának időszakában a felperes joggal bízhatott a felelősségbiztosító útján történő kárrendezésben, az alperes felé történő közvetlen fellépés nem volt ebben az időszakban tőle elvárható, ezért az ítélet tábla álláspontja szerint a biztosító által végzett kárelbírálás időszakában az elévülési idő nyugvása állapítható meg, tekintettel arra, hogy a felperes menthető okból nem érvényesített közvetlen kárigényt a kár okozójával szemben (Ptk. 326. § (2) bekezdés). A kárrendezési eljárás során a felelősségbiztosító azonban elutasította a kárigényt, erről a felperes 2012. július 19. napján kapott e-mail üzenetet (44/F/3. sorszám alatt csatolt okirati bizonyíték).

A CMR 32. cikk 3. pontja értelmében az elévülési idő szüneteltetésére (nyugvására), illetve megszakítására az ügyben eljáró bíróság joga érvényes (BDT 2004/1003. számon közzétett eseti döntés). Ebből következően jelen ügyben a Ptk. 326. § (2) bekezdésének szabályai az irányadók. Az elévülés nyugvása az elévülési határidőt meghosszabbítja. Az egy éves elévülési idő esetén, az akadály megszűnésétől számított három hónapon belül a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő letelt, vagy abból három hónapnál kevesebb van hátra.

A felperes igényérvényesítési joga 2012. július 19. napján már elévült volna, ha az elévülési idő nyugvására nem kerül sor, ezért a nyugvás 2012. július 19-i végső időpontjától számított három hónapos határidő állt felperes rendelkezésére az alperessel szembeni közvetlen igényérvényesítésre. A Ptk. 326. § (2) bekezdésében rögzített három hónapos határidő azonban nem elévülési jellegű, hanem jogvesztő, ezért ezt már nem lehet megszakítani és az elévülés további nyugvása sem állapítható meg (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) BH 1999/15. számú eseti döntés, EBH 2003/853. számú elvi határozat és 1/2004. (XII.02.) PK vélemény 4. pont).

A perbeli esetben megállapítható, hogy 2012. július 19-i időponttól számított három hónapon túl, csak 2013. márciusában került sor írásbeli felszólításra, ekkorra azonban már a nyugvási határidő eltelté folytán az elévülési idő lejárt, így annak megszakítására ez az írásbeli felszólítás már nem volt alkalmas. A három hónapos jogvesztő határidő elteltével beállt az elévülés hatálya, ennek következtében felperes az elévült követelését bírósági úton már nem érvényesítheti (Ptk. 325. § (1) bekezdés).

A kifejtett jogi indokolásbeli kiegészítés mellett az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdésre történt hivatkozással helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes másodfokú eljárásban is pervesztes, így a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró és írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő alperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) és b.) pontjai, valamint az (5) és (6) bekezdései alapján állapította meg.

A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket utólag, külön felhívásra köteles az állam részére megfizetni a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) és (3) bekezdés szabályai szerint.

Az ítélet tábla a felperesi fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, tekintettel arra is, hogy egyik fél sem kérte a tárgyalás megtartását.

Szeged, 2016. március 10. napja

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.. Dobler László s.k.. Béri András s.k.
a tanács elnöke előadó bíró táblabíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő